

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, april. 26. 1868. 17. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Pecsovics celebritások albuma.

XI.

Nr. 11. Ki e nagy férfiu, ki most előtted áll?
Ki lehetne más mint Bőze! a generál!

XII.

Nr. 12. Ime a hongyülés legpiczibb embere!
Hirnevet a burkus háborukor nyere:
Midőn leirta a poroszok rablásit . . .
Azóta biz meg se kukkan . . . csak is ásit
Mivel belemászott a közös alkuba:
Pecsovicsok közzé azért került **Kuba**!

Husvét ünnepén Rómában.

Elmult a tél zordon tekintete . . .
Szelid tavasz himez virágokat,
Zeng az erdők bübájos éneke —
Habbal csörög a kanyargó patak.

Föltámadás van a természetben,
Föltámadás a lelki világban,
Most **ültük a váltság nagy ünnepét**
Uj élet kél lombon és virágban . . .

Az emberek szelid megváltója . . .
A ki egykor vért s éltet áldozott.
Meghalt ugyan a kinos keresztfán —
Harmadnapra ámde feltámadott.

Millió ajk emlegeti áldva
(Örömnek jele a piros tojás)
Hiszi a nép . . de mért is ne hinné ?
Lesz még egykor lesz még feltámadás!

Biborban ül az ur **helytartója**!
Szól, **én vagyok a föld ura nem más.** —
Megmutatom — és mond egy czifra átkot —
Megmutatom : **nem lesz föltámadás** !

Palotámnak fényes csarnokában . .
Halommal áll a barna **vastojás**,
A vastojás a halál jelképe —
Azt hirdeti: **nem lesz föltámadás.**

Izzadj szegény nép Péterfillért!
Nagy szükség van Chassepot puskára . . .
Ha nem adnál **föltámadna** Róma . . . !
S mi nagy lenne óh! a pokol kára . . .

Husvét ünnep vigan foly Rómában,
Husz ezer ördög szabad a láncztól —
Pokoli fegyver villog a kezökben
Örömében a Vatikán tánczol

Haraggal néz az ur a magasból
Vajjon ki ö? ki ez a **népfaló**?
Bitorolni hogy meri nevemet.
„Országom nem e világból való“

„Menj szabadság lelke hóditani“ —
Járjad öszve az egész világot,“
Vedd ki népem bitorlók kezéből“ . . .
Gyujts szivökben szabad fényt s világot!“

És a szellem jár széles világon —
Az ébredő népnek vigasztalás . . .
Él még az ur és munkál közöttünk . . .
Lesz szabadság, **mert lesz feltámadás**!

KONDOR MARCZI.

Eredeti levelek.

LXV.

Édes czimborám Matyi!

Ugy veszem észre, hogy az igazság szolgáltatás ez idö szerént a boldog alkotmányosság daczára egésszen osztrák mondirba jár, nem igen tekintik azt, hogy van e igazsága a szegény elitélt embernek, hanem hát elég annyi belöle, hogy ha valami nagy urra rá süti az imposzturát, akkor oszt rá lökik mindjárt a vizes pokróczot, oszt ugy meggyomrozzák — hogy nyöghet bele még hótta után is.

Bezzeg nem is áll egyébből ez a fáin alkotmány, mint ember evöböl, Krisztus evöböl, Kossuth maróból, meg igazság falóból.

Már látom pajtás! hogy a törvény se való egyébbre mint arra, hogy az igaz embernek befütyöljenek vélle, látszik abból is hogy tégedet is azér itéltek el, a mir az igazságot kimondtad, pedig hát magam is olvastam vagy tizenhárom ujságból, hogy azoknak a feki hátul jukas puskáknak az árát nem becsületesen számitották fel, osztán olyan szép ártatlan kerülö szavakban mondták meg, hogy a bécsi urak csaklizni akartak rajta, hát azér zsebre rak-

ták; de mivel hogy mink ápertė megmondtuk hogy hát — hát hogy olyan — izé — feki históriát akartak az urak cselekedni, hát már mingyárt elitélik az embert, egye ki a feki az ilyen igazságot.

Azt kék megtanulni pajtás! mi nékünk, hogy hát hogy mondja ki az ember valakinek imposzturáját ugy, hogy még jól essék néki, olyan szip szóval mint ahugy a nagy urak szokták egymásnak; bajunk se lenne soha se láddi pajtás! de hát a szegény becsületes embernek nincs annyi praktikája, hogy akkor is jót mondjék, mikor valakiazt érdemli -gazember; — hanem hát azért még is inkább azt szeretem én követni, a mit az egyenes lelküség diktál. mert elhidd édes czimborám! hogy vige van már akkor az embernek, a mikor mást beszél mint azt a mi szivén fekszik.

Hun van hát már az igazság azt szeretném tudni?

Hájszen pajtás hun is látunk olyan törvinyt, a meikbe snájder. sláifer. strimflikötö, koporsócsináló, meg korcsmáros a biró. oszt ha ezekre rá néz a cs. k. fiskárius. ugy meg ijed tüle, hogy a merö szent igazságot is fiastyuknak nézi. oszt a vére is aludt tejjé válik mindegyiknek.

Biz ecsém az ilyen törvinyre is elmondhatja a szeginy üldözött ember, hogy „adtál uram esküdtszéket, de nincs benne köszönet.“

Egye meg a cserebogár az ilyen szabadságot, a hun még azt se szabad kimondani a mi világos igazság, mahónap arra kerül a sor pajtás! hogy jukat furnak az ember fején, oszt az alkotmányos policzáj minden reggel megvizitálja, hogy vajon mit gondolt vagy mit álmodott az éjszaka?

Olvastam az ujságba azt is, hogy a pesti democrata kört bagnétos szabadsággal oszlatták széjjel.

Biz ecsém sok spiritusba való magyar embert táplál ez a szegény haza, a kik saját vérük ellen tudják forditatni a gyilkos fegyvert. Tartom alkotmányos szabadságnak az ilyen derága históriákat.

Biz ecsém Matyi! ha igy haladunk magam is felcsapok nimetnek, annyira kezdem utálni a sok gyalázatos dolgokat, amit némelyik magát magyarnak csufoló ember viszen végbe.

Bezzeg a nimetek gyürik lefelé a papokat, dögozzák kifelé a népek szabadságát, — mink meg nyomjuk el egymást csupa gyalázatos gyávaságból, meg érjük mahónap, hogy megutálják a magyart a miatt az egynéhány hitvány ember miatt, a kik most erövel elárulják hazájukat.

Hejj ecsém csak az ur isten ne restelne bele ögyeledni ebbe a dologba, — de hát nem csodálom ha elforditja rólunk arczát s ha már több izben el is mondta hogy „bánom hoyy teremtettem ezt a nemzetet“ — csak már valami áldott nyavalya lepné meg azokat a buzgó quótás magyarokat, hogy ne árthatnának sokáig.

Hát az a gilisztás gyenyerális tüszköl-e még pajtás? bezzeg ugyan jobbról balról gyürik neki a dicsöséget, oszt azir csak még is meg van szeginy feje. pedig más becsülletes ember meggebedne szigyeniben, de hát az a Deák uram kaputrékja olyan az ilyen uraknak, mint Mahumed palástja a töröknek.

Na de pajtás busuljék a ló elég nagy a feje, majd ki bodorodik egyszer a mi sorsunk is, — oszt hát csak azér is éljen Kossuth Lajos! hadd egye a mireg azokat, a kiknek nem tetszik a mi jó apánk; a kutya is azért ugatja a hódvilágot, mert fél tülle, majd azt mondjuk egyszer annak a sok csaholónak hogy czoki te a . . . varjunak is kell élni.

Majd tartunk még mi is esküdtszéket ecsém! ne félj.

Karakán Marczi
csak azért is demokrata gulyásbojtár

Hahahaha!!!

Történeti szinmü III. felvonásban.

Történethely falun. datum 1868 április elsején.

SZEMÉLYEK:

1. Esperes és czimzetes kanonok ö méltósága.
1. Egy szinész mint részeg kántor.
3. Nagyszámu néző közönség.

I. jelenet a korcsmában.

Esperes és czimzetes kanonok ö méltósága a nagy böjtben magható szónoklatot tartott hiveinek a szószékről,- szent igeül vévén fel szt Pál ezen mondását: „a kiiszik az megrészegszik, és a ki megrészegszik az megbolondul.“

A hosszas szónoklatban kopogó száraz lett esperes és czimzetes kanonok ö méltóságának torka: tehát betér az „üvegnyak“hoz mert szt. Pál szavai szerint: szükség magunkat kurálnunk, ha betegek vagyunk. Esperes és czimzetes kanonok ö méltósága tehát kurálja magát a — vinkóval.

I.
A közösügyi omnibusz.

Pasasér: Hé kocsis! megállj csak hadd üljünk fel mi is.
Kocsis: Ká Platz mea do!
Democratia: Hadd el kincsem! so se fussunk az után a kocsi után, a melyik nem akar felvenni.

Esperes és czimzetes kanonok ő méltóságának nagyocska torka van s még gonoszabb dolog az, hogy igen igen ki van száradva. Esperes és czimzetes kanonok ő méltósága tehát sokat iszik. Esperes és czimzetes kanonok ő méltóságának szava megered.

Szja! minden betegségnek gyógyulás vagy halál a vége.

Esperes és czimzetes kanonok ő méltóságát a szinházba támogatja be az üvegnyakas.

II. jelenet a szinházban.

Részeg szinész részeg kántort játszik latinul beszél s azt magyarra forgatja, minek értelme mindig az, hogy igyál.

Esperes és czimzetes kanonok ő méltósága találva érzi magát s a szinészre kiált:

„Érteni kezdem.

Részeg szinész részeg kántort játszik, ő is érteni kezdi ő méltósága szavát s kancsójával megkinálja.

Esperes és czimzetes kanonok ő méltósága arcza pipacs szint kap. A néző közönség agyon neveti magát, tapsol ujong, a szinészek pedig hasra fekszenek ugy kinlódnak a nevetésben.

III. jelenet ugyanott.

Áhitatos zarándok lép a szinpadra s keresztet vet.

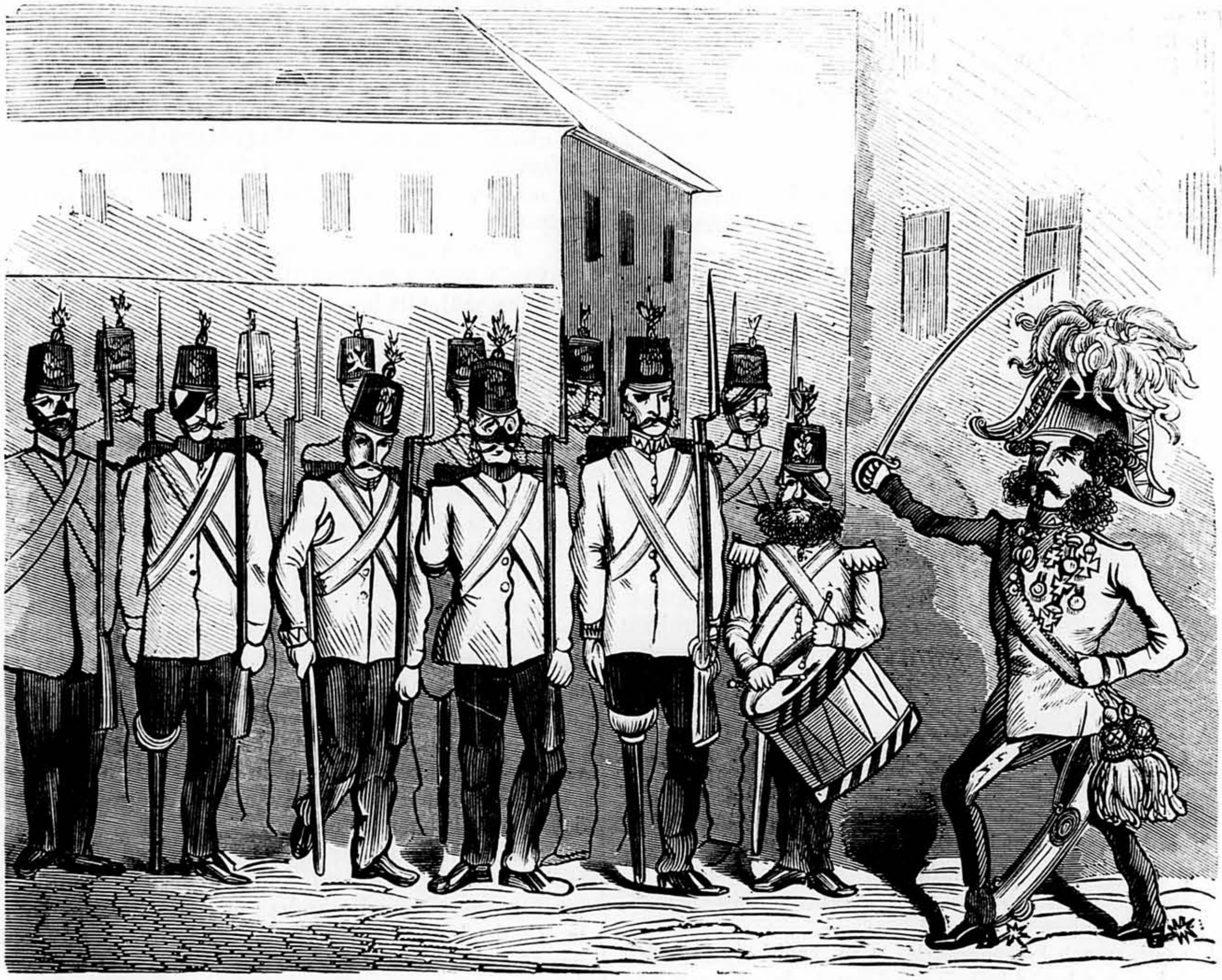
Esperes és czimzetes kanonok ő méltóságának tetszik ezen keresztényi szokás s a jámbor zarándoknak vivátot kiált. Esperes és czimzetes kanonok ő méltósága a második peleskei notárius 1868-ban.

Szja ilyeneket lehet látni 20 krajczárért falun.

Hahaha!!

II.

Magyarország honvédserege.

A mint azt báró Khun közös hadügyminiszter és Grivicsics urak szeretnék.

Pattantyúk.

Deák hivei a quóta törlesztésére sorsjátékot akarnak rendezni s hypthekául Magyarországot ajánlották fel, ős alkotmányával együtt. Kossuth a 48-ik számu seriest tartja meg, Deák a 67-ket; Perczel a 68-at; Görgei pedig a 69-ket. A huzás napja még nincs kitüzve.

Perczel nagy mérgében szemére vetette Klapkának, hogy a porosz hadjárat alkalmával holmi invasionális öt milliócska ugy elpárolgott a markukban, mint a kéneső a levegőn.

Szja . . . sok bába közt elvész a gyerek, mint a képviselő házban a Kossuth teremtette 48.

Perczel ujra körutat szándékozik tenni az országba ezuttal meglátogatja Moort és . . . . és — hirdetni fogja mindenütt a maga dicsőségét. Szegény feje vénségére már azt is elfelejtette, hogy a jó bor czégér nélkül is elkél, mig a lőre, lőre marad, ha arany kupából iszszák is.

Azt mondják, hogy Pórszalókon kivitte a plebános Jézus Krisztust a templomból, mert a kálvinista pap imádkozott a szeretet istenéhez egy halott felett.

Bizonyosan attól féltette a plebános ur a Krisztust, hogy kálvinistává lesz.

Chinában is felállitattak az esküdtszékek, s még ugyancsak furcsa eljárásukról értesitenek.

Hogy hogy?

Hát az esküdtszéki tagok többnyire mester emberek lévén, többnyire a nagy urak részére itélnek, mert mint mondják: „a z o k a z ő j ó k u n d s a f t j a i k.“

A pápa ő szentsége az uralkodókat csak per fiam uram titulálja. Ha már mostan felesége volna ő szentségének — hát azt ugyan hogy titulálná?

Borsszem Jankó maholnap áldássá válik az erkölcsiség terén.

Hogy hogy?

Mert a jellemtelenséget annyira megfogja utálni benne az emberiség, — hogy az eleven példa mindenkit vissza riaszt az aljavalóságoktól.

Békéscsabai atyánkfiai Kossuth Lajos apánkat elhatározták olajban lefestetni, még pedig az elvhűség jutalmául a 68-iki arczképét.

Deák 61-iki arczképét is tiszteletben tartjuk még ma is, hanem már a 68 iki arczképe ugy bevan festve sárgafekete szinnel, hogy azt még maga se teszi az ablakba.

Nógrádi krónika

Vészhajd budai basa levele Firecz nógrádi béghez.

Allah hatalma nagy az egész világon!
Te is hatalmas vagy legalább Nógrádon.

Nagy megütközéssel vette a mi kegyelmességünk, hogy midőn mi tűzzel vassal, az az hogy csak drabant szuronynyal pusztitjuk székvárosunkban a gonosz szellemek által összetákolt demokrata kört, te vármegyédben két helyen engeded meg annak létre jöttét!

A mi a javithatlan gyaurokkal meg telt Losonczot illeti — azzal, annak idején majd végzünk; muszkát ugyan jelenleg nem küldhetünk reá, hogy még egyszer felgyujtsa, mert attól jelenben mi magunk is nagyon szepegünk — hanem majd küldünk ezek helyett királyi biztos képében egy muszkavezetőt!

Hála legyen Allahnak ezen haszonvehető fajnak, különben is bővében vagyunk!

De Gyarmath! Gyarmath! a te székhelyed! Mit szólasz ehhez? Oh hidd el derék hivünk, hogy azon lépcső, mely az istentelen demokrata körbe vezet, messze tér el a paradicsom azon utjától, hol miniszter tanácsosi kilátások lógnak, oly szép rendben és oly nagy bőségben!

Hogy tehát az istentelen gyaurok megzaboláztassanak, te pedig mielőbb eljuthass az igért paradicsomba — rendeljük a mint következik.

1 ör. A „b a l a s s a“ czimü fogadó, hol e vészes kör tanyáját felütötte — fogadósitatlanittassék meg és alakitassék át közösügyi vitézeink kaszárnyájává. A Balassák karjai századok előtt ugyis elég pásztitást tőnek őseinkben.

2-odszor. Parancsold meg igaz hivünk „Vrtyil“ adókivetőfbachhuszárunknak, (áldassék e virágszálért az örökhagyó Smerlingnek emléke) hogy ne nyugodjék meg eddigi babérain, hanem szeme előtt lebegvén derék őseinek érdemei, ne csak azokra terjedjen ki figyelme, kik feleségénél szebb főkötőt viselnek, hanem adóztassa meg kutyaliter azokat is, kik ama ördöngös körnek tagjai.

3-or. Rendeld el, hogy elnökük a tulipiros szakállu R. csausz — hiven a gonosz demokratikus elvekhez — méltóságos uraztassék.

4-er. Minden követ megmozditts, hogy felfogadott derék agitátorunk P u r c z e l hunvolt tábornok, jelenleg kandidátus közösügyi invalid generál, hozzátok egész ünnepélylyel meghivassék s lehető legnagyobb solemnitással fogadtassék, szolgáljanak neked e tekintetben lelkesitő például, dicső kollegáid a veszprémi és fehérvári bégek, kik utczagyerkőczök és csavargókból oly fényes fogadást arangiroztak, hogy a dilettáns komédiás önmaga is hinni kezdte, miként szónoklatával az eget besuvixolta.

Határozottan tiltsd meg azonban, nehogy a tisztelgő publikum é l j e n M ó ó r vagy éljen K á c s o t kiáltson, mert ez mindenesetre sértené a vitéz férfiu szerénységét; ki elismerte ugyan hogy Magyarországot ő teremtette, de a fentebbi nevek alatt ismeretes hadvezéri győzelmei felől mindezideig nagy önmegtagadással és mélyen hallgatott.

5-ör. A megtörtént ünnepélyes fogadás s bizalom szavazás után a székhelyeken még lézengő, de különben is halva született honvédegyletet oszlasd fel, s tagjait kergesd a mélységes poklok fenekére; hisz ha már meg nem elégelték azt, hogy hadseregünk létszáma 2 rövid év alatt negyedfél emberig felszaporodott, most már csak nem lehet panaszuk, midőn egyik derék tábornokunk özvegye a millióra gyült kegyadományból 50 egész o. é. forint kapott végkielégitésül.

50 frt. Salem aleikum! ; csak kimondani is sok! csak is tiz dénárral adtam többet ujévkor egyik kedvelt csibuk töltömnek!

6-or. Végre annak az istentelen gyaur és disznóhussal és töltött káposztával táplálkozó vén krónikásodnak pedig azt izenem, hogy ne pengesse korhadt fűzfalantját, mert ha kedvelt „bimbasim“ Rúth Károly megtalálja csipni, ugy kikésziti a bőrit, hogy nincs oly nemesi kutyabőr mely vele finomságban vetélkednék.

Neked pedig bég meghagyom, hogy köszöntését ne viszonozd és fizesd ki minden adósságát apró pinzzel.

No bizon adóssága lévén, még azt gondolhatná, hogy ő is hozzánk hasonló ur!

Ha mindezeket pontosan teljesited derék bég! jelenj meg magas szemünk előtt, ez esetre be fogsz vezettetni az igért paradicsomba; ellenkezőleg pedig szolgálunk neked egy szép szál vörös zsinorral, mely szinte elegendő leend hogy segélyünk nélkül is oda bejuthass Különben légy meggyőződve végtelen kegyelmünkről! a jövő választás alkalmával a reád szavazókat, egyenesen Kis-Ázsiából fogom Nógrád megyébe szállittatni.

Allah nagy és hatalmas de hatalmasabb vagyok én az ő hive.

VÉSZHAJD
budai basa.

Uj kaptára huzott adomák.

Az 49-ik viszontagságos év tavaszán bizonyos alföldi uri embernek azon eszme ötlött fejébe, hogy a hazánkban elszórva és szerte kóborgó czigányokat terjedelmes birtokain letelepitvén — földmivelésre szoktassa, és belőlük a hazának hasznos polgárokat teremtsen.

Össze is gyüjtött e czélból egy csapat czigányt s midőn az uradalmi mérnök — a házhelyeket kiosztandó — megindult a helyszinére a csoporttal, egy uj polgár meg látván egy csapat varjut felrepülni — igy szólamlott meg:

„Nini tekintetes uram! mik azsok ott la?“

— Varjuk, hát nem ismered? — mond a mérnök. —

„Azs-e hát nem galambok?“ — kérdi a dáde. —

Nem biz a.

Hát nem izs lesnek azsokból galambok soha? — faggatódik tovább a more.

— Nem bizony soha! — végzi bosszusan a mérnök.

No ugy a czigányból sem les jó parast soha, isten áldja meg a tikintetezs urat, nekem ne mirjen házshelyet.

Dejszen még a magyarból sem lesz jó osztrák soha; azért hijába akarnak neki is házhelyet mérni a dolegatyiban, mert kicsi neki az a ház, kirugja az oldalát.

Az fl . . . plébános — ki különben igen terjedelmes test alkattal birt, — hivei előtt tartott egyházi szónoklataiban gyakran elmélkedett a a böjtölés hasznairól; de a helybeli öreg dáde — valahányszor csak a böjtölés hasznairól beszélt a szent atya — mindannyiszor kétséget támasztott annak terjedelmes testalkata a böjtölés hasznai iránt.

Egyszer a többek közül ismét a böjtölés, a testi sanyargatás hasznosságáról elmélkedvén a szent atya, különösen kiemelte, hogy csak a böjt s a testi sanyargatás által lehet a magas menyországot elnyerni.“

A kétségeskedő dáde ezt hallván, midőn a templomból kijöttek, igy szólitotta meg a szent atyát,

Tistelendő sent atyám! maga talán nem is kivánkozik oda a magas menyországba? mert nem igen látcsik meg rajta azs a testi sanyargatás meg az a büt.

Épen igy vagyunk mi az 1867-es közösügyes alkotmány és a majoritás haszontalan prédikátióval; épenségesen nem tudják elhitetni velünk, hogy azok nyomán juthatunk el a magas menyországba — az alkotmányos szabad magyar hazába; — de igenis eljutunk a mélységes pokol fenekére.

Fehérmegye egy részében különösen R. Gy. fszolgabiró ur basasági — akarom mondani sármelléki járásában az 1866 évi iszonyu fagyra oly természet fölötti és rendkivüli hőség következett hogy a cs . . . i fagy károsultaknak mint egy 30—42 ivre terjedő s beadott fagykár fölvételi munkálatuk tökélletesen elolvadt (elveszett) természetesen a hivatali iroda rendetlen fütéséből származott természet fölötti alkotmányos hőség rendetlenség miatt.

Erre ismét az 1867-ik év őszén oly hideg lepte meg az illető fagykárosultakat hogy csak nem mindnyáján borsó hideglelést kaptak t. i. midőn az adóexequens megjelent s az 1866 évi elolvadt adót is exequálandó volt.

Az illető fagy — akarom mondani most már hőség károsultak ugy vélekednek, hogy talán ott volna azon adóexequálandó, a hol elolvadt vagy ha már az nem is — de a fagykár ujra fölvételi munkálatnak dija mindenesetre.

Hogy kellett ezelőtt jobb hivatalhoz jutni?

A szegény beamterek egyik legfőbb életkérdései közzé tartozik az előléptetés, — vagy plane valami jobb hivatalba való juthatás. Ilyenkor a szegény beamter legiót concursus utján alármirozzák, s az esdeklők hosszu sorát végig limitálják, meik üti meg a mértéket, ki a leghumánusabb, meik a leghajlóbb dereku s ki tudja a legelegánsabb frázisokban az unterthänigkeit stilusát? Ilyenkor a sok Zeugniss s más nemü document persze emészti a drágalátos bélyeget, de hát már ebbe osztán az ártatlan beamter bele van fásulva mint tormába a féreg.

Hol volt hol nem volt, denique volt egyszer egy igen furcsa fiatal beamter, a ki már vagy 30 concursusra beadta a maga folyamodványát hogy a 45 kros diurnistaságból kimászhasson s egy jobb jövedelmü hivatalt elnyerhessen. Azonban sikertelenül, — mig végre a harminczegyedik concursusra a mint elkésziti folyamodását annak felibe egy óriási nagy krucifixust pingált s ugy küldé el illető helyére.

A mint osztán a hivatalfőnök kibontja a megkrucifixolt bittgesuchot, — rettenetesen elhőkölt a nagy kereszttől, — s rögtön telegrafiroztatott, hogy az a vakmerő nebulo jelenjék meg szine előtt, s adjon magyarázatot a felől, miért üzött a bureaukratiából oly csufot.

Elis ment a fiatal ember s a mint megjelent a mindenható főnök előtt, ki neki néma auctoritással elibe tartá a keresztes folyamodványt melylyel őt holtra sujtani vélte, csak annyit mondott:

Nagyságos uram én már harminczszor folyamodtam minden folyamodásomat elvitte az ördög s most ettől meg óvandó ez egyet, azért vetettem rá e keresztet, és látom sikerrel, mert ime ezuttal figyelem lőn rá forditva.

Már ekkor a nagyságos ur is homlokára taszitá pápaszemét s jobban megnézve emberét, a hit erősségétől meggyőződve, kérvényét helyesnek találá s őt a kért hivatalra ki is nevezé.

Ime a concordátum üdvös volta ebből is kitünik, még is ellene van a rosz világ.

Epigramm.

Hazánk s népünk ősjogait megvédni igéréd,
És felépitni romladozó falaink. —
Büszke kevélység vón' szavadat nem értni azoknak
Kik épitményed malmodon észlelhetik.
Ah! de sok napdijunk oda van, malmotok kereke . .
Nem mi szabadságunk, söt kárunkra forog.

Jász Berényi.

Mit beszélnek a veres könyvről?

Azt beszélik a veres könyvről:
Hogy az nemzeti valami;
És ebben nem hazudnak ha az
Igazat meg kell vallani.

Itt én is azt vallom, amit vall
A quóta sok hü bajnoka,
S ennek édes jó atyámfiai!
Elmondom, hogy mi az oka?

A veres könyv három szinnel bir,
S ez a három szin nemzeti;
Veres, fehér, zöld szin van benne,
A magyar zászló szinei.

Veres a könyv maga, — ily czimet
Adott neki a hatalom...
S megnyugvának e titulusban
Kivált ott a jobboldalon.

Tehát *veres* a könyvnek czime,
Fehérek benne a lapok;
Veres könyvben *fehér* papiron
Pompáznak *zöld* gondolatok!

Menykő Bernát.

Diskurszus

Iczik szomszéd és **Mihály** gazda között.

Iczik. Halluttha khend Mihály gazda! hugy Klapka tháburnuk lekhüszünt a bodapesti hun védegylethi elnükségrül?

Mihály. Hát aztán mért köszönt le?

Iczik. Hát mivel a békhitü és küzbenjáru szerep nem sikherülth nekhi a Perczel ögyben.

Mihály. Hát hiszen gombház, ha leszakad lesz más — azt mondja erre a honvédegylet.

Mihály. Ni ni Iczik szomszéd! mit hallottam? Hát azt hallottam, hogy egy esztergomi ügyvéd megette Perczelnek azt a beszédjét, melyben Kossuthot árulónak nevezte, hogy tovább ne terjedjen.

Iczik. Herr Gatt! még ogyan erüs gyumra lehet annak a fiskhálnak, hugy megthodta e m é s z t h e n i ..és ki nem h á n y t a.

Ludas Matyi gyorspostája.

T. Vezseny P. J. Szász Károly által forditott „Nibelung ének" első kötetét megrendeltük.

Debreczenbe demokrata kör 5-ik tized olvasdájának szóló lapjaink az oda való postáról azzal utasittattak vissza Pestre, hogy „Debreczenben nem létezik ilyen nevczetü kör." A ki tehát e firma alatt onnan az előfizetést beküldötte, kérjük intézkedjék a lap hova küldetése végett, mivel azt továbbra csak igy expediáltathatjuk.

A t. cz. előfizetőkhöz.

Azon tisztelt előfizetöink, kiknek jelen számmal évnegyedi (febr.—mart. aprilis) előfizetésük lejár, kéretnek azt mihamarább megujitani, hogy a nyomatandó példányok iránt a szerkesztőség tájékozhassa magát.

A „Ludas Matyi" felelős szerkesztőjére rótt pénzbirság törlesztéséhez következő honfiak és honleányok járultak szives adományaikkal: Böszörményi János 25 kr. Baudiss Ernő 1 ft. Szill községből Petrók Pál által 3 ft. u. m. Petrók Pál 50 kr. Ermel József 50 kr. Schreck Ferenczné 50 kr. Schreck Ferencz 50 kr. Petrók Pálné 10. Zbella Ignáczné 10. Tenczer Kati 10, Tüzkü Istvánné 10, Schreck Julcsa 10. Schreck József 20, Schlotthauer Ferencz 10, Dramata György 10, Hisz Péter 10 kr. Egy reform. pap Debreczenből 5 ft.

A nemes szivek részvételeért ezennel hálás köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Midőn épen lapomat nyomatni akartam, veszem azon szomoru hirt, hogy a főméltóságu magy. kir. hétszemélyes tábla a sajtó biróság által f. évi martius 30-án történt hallatlan sérelmes elitéltetésemet helybenhagyta. Most már kedves polgártársaim ülhetek oly tényért, melyért rendes biróság 8 napot nem itélt volna — 9 hónapot — és fizethetek ráadásul 200 ftot s eldudolhatom fogságomban:

„Eitéltek, törvényt mondtak felettem ...
Óh mert hazám oly forróan szerettem."

Mészáros.

Rajzoló **Blumberg.**] Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **MÉSZÁROS KÁROLY.** [Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz